

WIADOMOŚCI

STRAŻY HONOROWEJ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Nr 66

grudzień, styczeń, luty, marzec

Rok 2015/2016

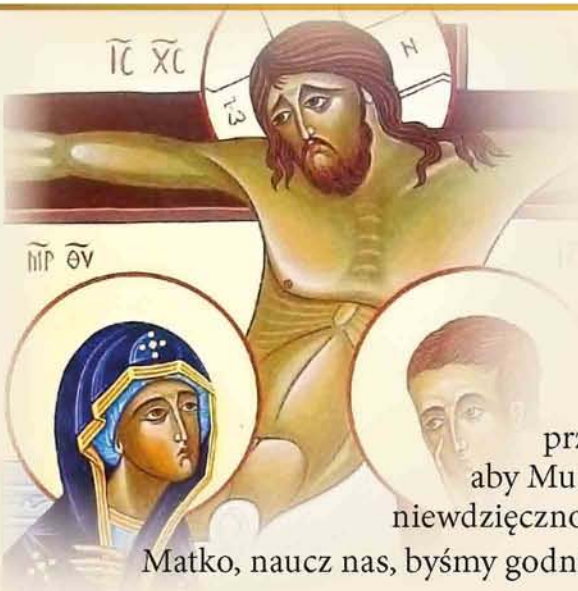
Chrzest jest pieczęcią życia wiecznego

św. Ireneusz

SPIS TREŚCI

Kościół otwiera Bramę Miłosierdzia	2
Odpusty na Rok Miłosierdzia	5
Elementarz liturgiczny	7
Śladami naszych Patronów	10
W naszym życiu strażowym	13
Powróćmy do korzeni	20
Wielka nieznajoma (cd.)	24
Skarbczyk Małego Rycerza	27
Intencje modlitewne	28
Msze św. w kościele sióstr wizytek	28
Kalendarz liturgiczny	29
Zmarli członkowie Straży Honorowej NSPJ	30
Z życia Kościoła	31

WPATRZENI W MARYJĘ

Maryja jest nie tylko pierwszą opiekunką Straży Honorowej, ale także najdoskonalszym wzorem dla czcicieli zranionego Serca Jezusa. Któż bowiem tak pocieszał Chrystusa, jak czyniła to Jego ukochana Matka?

Kto odważniej szedł za Nim?

Kto z wierniejszą miłością czuwał przy tym Sercu zranionym i opuszczonym, aby Mu zadośćuczynić za zapomnienie jednych, niewdzięczność drugich i błędy niemalże wszystkich?

Matko, naucz nas, byśmy godnie wypełniali zadanie Straży Honorowej!

s. Maria od Najświętszego Serca Bernaud

Wiadomości Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa

(Ukazują się od roku 1921)

Nr 66 (Rok 2015/2016). Nakład 7000 egz.

Wydawnictwo Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ

Adres Redakcji: 31-142 Kraków, ul. Krowoderska 16, tel. 12 631 86 20,

e-mail: wydawnictwo@strazhonorowa.pl, www.strazhonorowa.pl

Redakcja i współpracownicy: ks. Walerian Swoboda SCJ, s. M. Bernadeta Wysocka OVM,

Anna Czudecka-Wrona, Elżbieta Jodzińska, Radosław Karaś, Danuta Rymutowa

Za pozwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości” należy kierować pod adresem Wydawnictwa Arcybractwa Straży Honorowej w Krakowie przy ulicy Krowoderskiej 16. Pismo utrzymuje się z ofiar Czytelników. Wszystkich, którzy współpracują z nami w szerzeniu kultu Bożego Serca i nabywają materiały strażowe, zapewniamy o stałej modlitwie w ich intencjach. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów oraz zmiany tytułów.

s. Maria Bernadeta
Wysocka OVM
Redaktor Naczelna

NIECH ŻYJE JEZUS!

UKOCHANI CZYTELNICY,

Wnajbliższych miesiącach naszą uwagę będą skupiać dwa wydarzenia: Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia oraz 1050. rocznica Chrztu Polski. Pierwsze z nich dotyczy bardzo istotnego aspektu życia człowieka, gdyż „miłosierdzie to najwyższy i ostateczny akt, w którym Bóg wychodzi nam na spotkanie... To droga, która łączy Boga z człowiekiem, ponieważ otwiera serce na nadzieję bycia kochanym, pomimo ograniczeń naszego grzechu” (papież Franciszek, *Misericordiae Vultus*). Więcej na ten temat będzie można przeczytać w cytowanej w tym i kolejnych numerach „Wiadomości” bulli Ojca Świętego (s. 2), a także skorzystać z odpustów związanych z Rokiem Miłosierdzia (s. 5). Drugim szczególnie istotnym wydarzeniem dla naszego narodu będzie 1050. rocznica Chrztu Polski. Z historycznego punktu widzenia wiemy, że nie było to tylko przeżycie religijne, ale również ważny fakt polityczny. „Chrześcijaństwo było synonimem cywilizacji, a Mieszko I przed jego przyjęciem był określany mianem barbarzyńcy; tak też postrzegano jego poddanych. Ateizm z perspektywy politycznej czynił nas narodem wyobcowanym, dzikim i prymitywnym, podczas gdy otaczające nas kraje były wierzące” – pisze Anna Czudecka-Wrona w artykule *Powróćmy do korzeni*. Warto zwrócić uwagę, jak daleko współczesny człowiek odszedł od tego typu myślenia, utożsamiając ateizm z postępem i wolnością.

Wobecnym numerze rozpoczynamy cykl *Śladami naszych Patronów*, aby przez trzy najbliższe lata przygotowywać się do świętowania jubileuszu 150-lecia Straży Honorowej w Polsce. Pod kierunkiem ks. dyr. Waleriana Swobody pierwszy rok przemierzać będziemy z Najświętszą Maryją Panną, wpatrując się w Jej życie oraz uświadamiając sobie Jej rolę w naszej formacji duchowej.

Rubryka *Skarbczyk Małego Rycerza* na stałe zagościła w naszym czasopiśmie. Tym razem najmłodszym czytelnikom proponujemy rozwiązanie rebusu oraz uzupełnienie tekstów z *Pisma Świętego*; jeden z nich już wkrótce usłyszysz w naszych świątyniach, a drugi charakteryzuje Serce Pana Jezusa.

Życzymy wielu radosnych, świątecznych chwil i zachęamy do obdarzania naszym czasopiśmie członków rodziny, znajomych, przyjaciół, abyśmy dzieląc się dobrem duchowym, przyczyniali się do pomnażania pokoju i miłości w ludzkich sercach. ■

KOŚCIÓŁ OTWIERA BRAMĘ MIŁOSIERDZIA

papież Franciszek

W związku z mającym się niebawem rozpocząć Nadzwyczajnym Jubileuszem Miłosierdzia, nasza Redakcja postanowiła zamieścić na łamach „Wiadomości” fragmenty bulli papieża Franciszka *Misericordiae Vultus* (*Oblicze miłosierdzia*).

Jezus Chrystus jest obliczem miłosierdzia Ojca. Wydaje się, iż tajemnica wiary chrześcijańskiej znajduje w tym słowie swoją syntezę. Ono stało się żywe, widoczne i osiągnęło swoją pełnię w Jezusie z Nazaretu. Ojciec „bogaty w miłosierdzie” (por. Ef 2,4), gdy objawił Mojżeszowi swoje imię: „Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność” (Wj 34,6) sprawił, że człowiek mógł nieprzerwanie poznawać Jego Boską naturę na różne sposoby i w wielu momentach historii. W „pełni czasów” (por. Ga 4,4), gdy wszystko było gotowe według Jego planu zbawienia, zesłał On swojego Syna, narodzonego z Maryi Dziewicy, aby objawić nam w sposób ostateczny swoją miłość. Kto widzi Syna, widzi też i Ojca (por. J 14,9). Jezus z Nazaretu swoimi sło-

wami, gestami i całą swoją Osobą¹ objawia miłosierdzie Boga.

Potrzebujemy nieustannie kontemplanować tę tajemnicę miłosierdzia. Jest ona dla nas źródłem radości, ukojenia i pokoju. Jest warunkiem naszego zbawienia. [...] Miłosierdzie to najwyższy i ostateczny akt, w którym Bóg wychodzi nam na

¹ Por. Sobór Ekumeniczny Watykański II, Konstytucja dogmatyczna *Dei Verbum*, 4.

spotkanie. [...] To droga, która łączy Boga z człowiekiem, ponieważ otwiera serce na nadzieję bycia kochanym na zawsze, pomimo ograniczeń naszego grzechu. [...]

Rok Święty rozpocznie się 8 grudnia, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Ta uroczystość liturgiczna wskazuje sposób, w jaki Bóg działa już od początków naszej historii. Po grzechu Adama i Ewy Bóg nie chciał zostawić ludzkości samej, wystawionej na działanie zła. Stąd też w swoim zamysle zechciał On, aby Maryja, święta i niepokalana w miłości (por. Ef 1,4), stała się Matką Odkupiciela człowieka.

Na ogrom grzechu Bóg odpowiada pełnią przebaczenia. Miłosierdzie będzie zawsze większe od każdego grzechu i nikt nie może ograniczyć miłości Boga, który przebacza. W tę właśnie uroczystość Niepokalanego Poczęcia otworzę z radością Drzwi Święte. Z tej okazji staną się one Bramą Miłosierdzia, gdzie każdy wchodzący będzie mógł doświadczyć miłości Boga, który pociesza, przebacza i daje nadzieję.

W kolejną niedzielę, tj. 3. Niedzielę Adwentu, otwo-

rzony zostaną Drzwi Święte w Katedrze Rzymu, w Bazylice św. Jana na Lateranie, a następnie w bazylikach papieskich. Postanawiam również, aby w tę właśnie niedzielę w każdym kościele lokalnym, w katedrze, która jest Kościołem-Matką dla wszystkich wiernych, bądź w konkatedrach lub też innych kościołach o szczególnym znaczeniu, została otworzona na cały rok taka sama Brama Miłosierdzia. Według decyzji biskupa ordynariusza, taka brama będzie mogła być otworzona również w sanktuariach, miejscach nawiedzanych przez wielu pielgrzymów, którzy właśnie tam bardzo często doświadczają w sercu łaski i znajdują drogę do nawróce-

nia. Każdy zatem kościół lokalny będzie bezpośrednio zaangażowany w przeżywanie tego Roku Świętego, jako szczególnego momentu łaski i odnowy duchowej. Jubileusz będzie więc świętowany w Rzymie, tak jak i w kościołach lokalnych, jako znak widzialny komunii całego Kościoła. [...]

Otworzę Drzwi Święte w pięćdziesiąt rocznicę zakończenia Soboru Watykańskiego II. [...] Po rozbiciu murów, które przez zbyt długi czas trzymały Kościół w zamknięciu jak w uprzywilejowanej cytadeli, nadszedł czas na głoszenie Ewangelii w nowy sposób. [...] Nowe zaangażowanie dla wszystkich chrześcijan, aby świadczyć z większym entuzjazmem i przekonaniem o swojej wierze. Kościół czuł odpowiedzialność za bycie w świecie żywym znakiem miłości Ojca.

Powracają w pamięci pełne wymowy słowa, które św. Jan XXIII wypowiedział na rozpoczęcie Soboru, aby wskazać drogę, którą należy kroczyć: „Dziś jednakże Oblubienica Chrystusa woli posługiwać się raczej lekarstwem miłosierdzia, aniżeli surowością. [...] Kościół katolicki pragnie okazać się matką miłującą wszystkich, matką łaskawą, cierpliwą,

pełną miłosierdzia i dobroci względem synów odłączonych, podnosząc za pośrednictwem tego Soboru Powszechnego pochodnię prawdy katolickiej”². W tym samym horyzoncie poruszał się również bł. Paweł VI, który tak wyraził się na zakończenie Soboru: „Chcemy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, iż religią naszego Soboru była przede wszystkim miłość [...]. Strumień miłości i uwielbienia wylał się z Soboru na współczesny świat ludzki. [...] Zamiast deprimujących diagnoz – zachęcające lekarstwa; zamiast złowrogich przewidywań w stronę świa-

² Jan XXIII, Przemówienie z okazji uroczystego otwarcia Soboru Ekumenicznego Watykańskiego II, *Gaudet Mater Ecclesia*, 11 X 1962, 2-3.

ta współczesnego wystaliśmy z Soboru przesłania pełne zaufania. [...] I jeszcze inną rzecz powinniśmy zauważyć: całe to bogactwo doktrynalne jest zwrócone w jednym kierunku: służyć człowiekowi. Człowiekowi, możemy tak to powiedzieć, w każdym jego położeniu, w każdej jego chorobie i w każdej jego potrzebie”³.

Z uczuciem wdzięczności za to, co Kościół otrzymał, oraz z odpowiedzialnością za zadanie, które na nas czeka, przekroczymy Drzwi Święte, mając pełne zaufanie, że towarzyszy nam moc Zmartwychwstałego Pana, który nieustannie podtrzymuje naszą pielgrzymkę. Duch Święty, który prowa-

dzi kroki wierzących, by współpracowali w dziele zbawienia dokonany przez Chrystusa, niech będzie przewodnikiem i wsparciem Ludu Bożego, pomagając mu kontemplować oblicze miłosierdzia⁴.

Rok Jubileuszowy zakończy się w uroczystość liturgiczną Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, 20 listopada 2016 roku. [...] Powierzmy Chrystusowi Panu życie Kościoła, całej ludzkości i ogromnego kosmosu, prosząc o wylanie Jego miłosierdzia jak rosy porannej, aby owocna stała się historia, którą mamy tworzyć w najbliższej przyszłości z zaangażowaniem wszystkich. O jakże pragnę, aby nadchodzące lata były naznaczone miłosierdziem tak, byśmy wyszli na spotkanie każdej osoby, niosąc dobroć i czułość Boga! Do wszystkich – tak wierzących, jak i tych, którzy są daleko, niech dotrze balsam miłosierdzia jako znak Królestwa Bożego, które jest już obecne pośród nas (cdn.). ■

³ Paweł VI, Ostatnia sesja publiczna Soboru Watykańskiego II, Wypowiedź Ojca Świętego Pawła VI, 7 grudnia 1965.

⁴ Por. Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna *Lumen gentium*, 16; Konstytucja duszpasterska *Gaudium et spes*, 15.

ODPUSTY NA ROK MIŁOSIERDZIA

Zbliżający się Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia, zapowiedziany przez papieża Franciszka rozpocznie się 8 grudnia br., w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Będzie to Rok Święty, pełen łaski dla tych, którzy chcą doświadczyć Miłosierdzia Bożego między innymi poprzez uzyskanie odpustu w następujących okolicznościach:

1. Wierni mają odbyć krótką pielgrzymkę do Drzwi Świętych, otwartych w każdej katedrze i w kościołach wyznaczonych przez biskupa diecezjalnego, a także w czterech Bazylikach Papieskich w Rzymie, na znak głębokiego pragnienia prawdziwego nawrócenia.

ks. dyr. Walerian
Swoboda S.C.I.

ŚLADAMI naszych Patronów

Przeżycia związane z jubileuszem 150. rocznicy istnienia Straży Honorowej Najświętszego Serca Jezusowego są już za nami, pozostawiły jednak cenne doświadczenia oraz osobiste i wspólnotowe zobowiązania. Teraz nadeszła pora, aby dobrze przygotować się do przeżycia polskiego jubileuszu 150. rocznicy powołania do życia Arcybractwa na naszej ziemi.

Postaramy się ożywić naszą działalność, idąc śladami Tych, którzy zapoczątkowali istnienie rodziny Straży Honorowej: Najświętszej Maryi Panny, św. Jana i św. Marii Magdaleny.

W czasie dorocznej pielgrzymki zebrał się w polskiej stolicy życia religijnego u stóp tronu Najświętszej Maryi Panny, aby rozważyć i ocenić wysiłki podjęte na drodze wiodącej do autentycznego życia naszą duchowością. W czasie przeżywania uroczystości, mających na celu pogłębienie nabożeństwa do Najświętszego Serca Jezusowego, spoglądaliśmy na Najświętszą Maryję Pannę, która dyskretną obecnością zawsze wyprzedza przybycie swego Syna. Jej tryumf jest zatem zapowiedzią nieodwołalnego zwycięstwa, jakie Jego Boskie Serce odniesie nad duchem nieprawości. Powiedział przecież o sobie:

„Jam Alfa i Omega, Początek i Koniec” (Ap 21,6).

Już za trzy lata obchodzić będziemy 150. rocznicę założenia Arcybractwa Straży Honorowej w Polsce. Przygotowujemy się do jego przeżywania przez zgłębienie historii naszej duchowości, toteż w pierwszym roku przygotowania do ojczyźnianego jubileuszu postaramy się pogłę-

bić duchowość Stowarzyszenia. Kim jest dla naszego Arcybractwa jego Patronka, Najświętsza Maryja Panna? Z całą pewnością najtrafniej mogą na to pytanie odpowiedzieć Polacy, którzy swoje najważniejsze sprawy osobiste i narodowe przeżywają w łączności z Jasnogóorską Panią. Każdego poranka spoglądamy na Nią, aby uczyć się od Niej tego, jak należy wypełniać wolę Bożą.

Kiedy stanął przed Maryją Anioł Gabriel i usłyszała Jego pozdrowienie, zwiastujące niezwykłą tajemnicę, że zostanie Matką Zbawiciela, swoim *fiat* przyczyniła się do otwarcia przed ludzkością bram raju. Trzy razy w ciągu dnia staramy się przeżywać tę tajemnicę, coraz dogłębniej rozważając modlitwę *Anioł Pański*.

Kiedy upadły Anioł stanął w raju przed pierwszą matką Ewą, wtedy nastąpiła tragedia grzechu pierworodnego. Gromadząc się u stóp tronu Matki Bożej staramy się wsłuchać w Jej odpowiedź daną Aniołowi.

W najważniejszym momencie historii naszego zbawienia, jako nasza Matka wraz z Janem i Magdaleną, utworzyła pierwszą Straż Honorową, wpatrując się w otwartą ranę przebitego Serca Jezusowego od śmierci na krzyżu do samego złożenia do grobu. Pierwsza wstąpiła na tę drogę, na którą wskazał Jezus. Oczarowany tą prawdą św. Augustyn pisał: „Powróćmy do Serca, abyśmy Go znaleźli”. To Ona zaprasza nas, do realizacji proroctwa, które streszcza całą historię ukrzyżowania, całą historię Jej Syna: „Będą patrzeć na Tego, którego przebili” (Za 12,10; por. J 19,37). To ona wprowadza nas na drogę modlitewnej kontemplacji Jego przebitego Serca, które jest Sercem samego Boga.

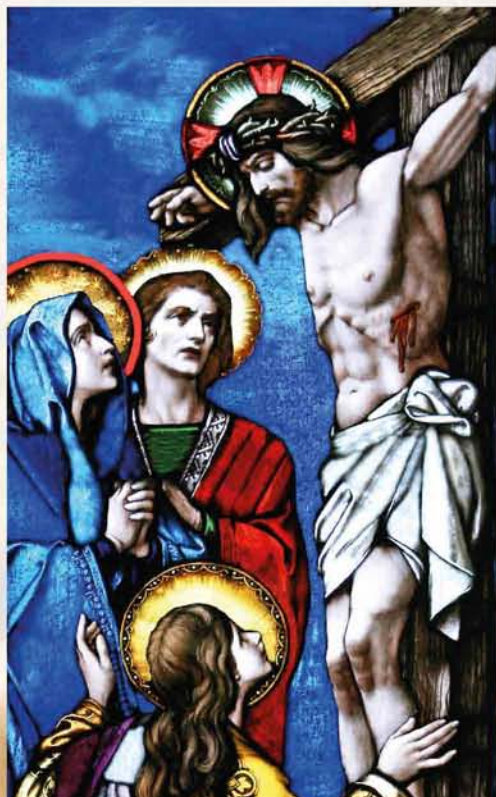

Ta modlitwa jest potrzebna zwłaszcza dzisiaj. Świat zatrutowany przez kłamstwa, nielojalność, doświadczany atakami przemocy, wraz z pokojem utracił radość i moralną kondycję. Jeśli ziemia w wyniku grzechu pierworodnego nie może być rajem, mogłaby przynajmniej i powinna pozostać miejscem życia w atmosferze braterskiej zgody między ludźmi i narodami.

Sobór Watykański II podkreśla fakt, że Najświętsza Maryja Panna poczęła w dwojaki sposób Słowo Boże. W konstytucji dogmatycznej o Kościele w ósmym rozdziale czytamy, że: „przy zwiastowaniu anielskim poczęła i w sercu, i w ciele Słowo Boże, i dała życie światu”, a ponadto „ubogaconą od pierwszej chwili poczęcia blaskami szczególnej zaiste świętości Dziewicę z Nazaretu zwiastujący anioł polecenia Bożego pozdrawia jako «łaski pełną»” (Łk 1,28). Maryja zaś odpowie-

działa: „Oto ja służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego” (Łk 1,38).

Sobór Watykański II jeszcze mocniej podkreśla wiadomość „anioła zwiastującego”: „Wierząc bowiem i będąc posłuszna zrodziła na ziemi samego Syna Boga Ojca, i to nie znając męża, Duchem Świętym zacięiona, niby nowa Ewa, która nie dawnemu wężowi, lecz wysłannikowi Boga, dała wiarę nieskażoną żadnym wątpleniem”. Według nauki Soboru dla życia i roli Maryi w historii zbawienia decydujące znaczenie ma fakt, że uwierzyła ona aniołowi świętemu, a nie aniołowi upadłemu (cdn.). ■

Skarbczyk Małego Rycerza

Drodzy Mali Rycerze!

Pan Jezus powiedział swoim uczniom: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” (Mk 10,14), dlatego dajemy Wam taką możliwość poprzez konkursy, wierszyki czy inne ciekawe formy rozrywki, zbliżające do Bożego Serca.

Tym razem proponujemy rebus oraz fragmenty z *Pisma Świętego* z lukami do uzupełnienia. Spróbujcie te zadania rozwiązać samodzielnie, a w razie trudności sięgnijcie po *Pismo Święte*: **I.** – J 1,1-5 i **II.** – Mt 11,28-30.

I. „Na początku było ..., a ... było u ... i Bogiem było Ono było na początku u Wszystko przez Nie się ..., a bez Niego nic się nie ..., co się W Nim było życie, a ... było ... ludzi, a światłość w ... świeci i ... jej nie ogarnęła”.

II. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy ... i obciążeni jesteście, a Ja was Weźcie moje ... na siebie i ucicie się ode ..., bo jestem ... i pokorny ..., a znajdziecie ... dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest ..., a moje brzemie ... ”. ■

ROZWIĄZANIE:
Pan jest iagodny i miłosierdy

i

(uczucie, cnota)

...ść = s

(co robi?)

100

...ć

...mać = godny

ciernie

y

REBUS

Do Najświętszej Panny Marii Litania

[fragmenty]

Z królewskim prawem, bez miejsca w Ojczyźnie,
Syn Boży między zwierzęty się rodzi.
O! jakże rola uprawiona żyźnie
Pokorą...

Czy prawda, że się Prawda urodziła
I że Stworzyciel stawa się stworzeniem?...

Cóż wdzięczniejszego? albo jaka siła
Szczyć się może tym wynalezieniem?
Albo gdzie miłość czystsza i wznioślejsza
Między wszystkimi wszech-serc miłościami
Prócz tej Miłości?...

Gdy człowieczeństwa zeszedł cichą drogą,
Jak do owczarni pasterz, a nie złodziej,
Natura Jego nie witała z trwogą,
Kto wchodzi, wiedząc, i że mocen wchodzi:
W pokorze jeno pierwszej się zrównała,
Tak że zniknęła osobistość ciała...

Cyprian Kamil Norwid

